

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **T., spol. s r. o.**, M., S., IČO: X., zast. JUDr. D. F., CSc., advokátom, G. ul. Č., Bratislava, proti žalovanému: **S., a. s.**, Č., Bratislava, IČO: X., zast. Mgr. P. B., advokátom, P., Bratislava, **o zaplatenie 90 000 000 Sk s prísł.**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/34/2007-603 zo dňa 15. novembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej Republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/34/2007-603 zo dňa 15. novembra 2007 v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Bratislava II rozsudkom zo dňa 22. 11. 2006 č. k. 22Cb 280/2002-377 zaviazal žalovaného na zaplatenie 57 945 205 Sk istiny spolu so 17,6 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 12 945 205 Sk od 29. 01. 2000 do zaplatenia, zo sumy 45 000 000 Sk od 02. 02. 2000 do zaplatenia a na náhradu trov konania, ktoré vznikli žalobcovi vo výške 1 346 889,60 Sk a vo zvyšku konanie zastavil.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že z vykonaného dokazovania nesporne vyplynulo, že právny predchodca žalobcu spoločnosť N. s. r. o., P. a žalovaný uzavreli dňa 17. 09. 1998 zmluvu č. 98/168 o zabezpečení prípravných a realizačných prác v investičnej, poradenskej a konzultačnej činnosti.

Podľa čl. 3 tejto zmluvy sa žalovaný, vtedy S., š. p., zaviazal zadávať žalobcovi prípravné a realizačné práce v investičnej činnosti na stavbách, ktoré zabezpečuje a bude žalovaný zabezpečovať doma i v zahraničí s pridanou hodnotou v objeme 150 000 000 Sk ročne po dobu 5 rokov, počnúc rokom 1998. Túto povinnosť zo zmluvy si žalovaný nesplnil, a preto právny predchodca vyúčtoval podľa čl. 5 tejto zmluvy dohodnutú zmluvnú pokutu za rok 1998 faktúrou č. 753/99 vo výške 45 000 000 Sk a za rok 1999 faktúrou č. 754/99 vo výške 45 000 000 Sk.

V priebehu konania žalobca vzal späť žalobu v časti 32 054 795 Sk, ktorá sa týkala zmluvnej pokuty vyúčtovanej za rok 1998, pretože dohodnutý objem prác v roku 1998 bol dohodnutý za tento rok len v alikvotnej časti, keďže zmluva bola uzavretá dňa 17. 09. 1998. V tejto časti súd prvého stupňa konanie podľa ust. § 96 O. s. p. zastavil.

Súd prvého stupňa sa v odôvodnení rozsudku vysporiadal s námietkami žalovaného tak, že tieto vyhodnotil ako právne irelevantné. Námietka, že zmluva je uzavretá v rozpore so zák. č. 263/1993 Z. z. o verejnom obstarávaní neobstojí, pretože žalovaný v čase uzavretia zmluvy nebol obstarávateľom, pretože bol štátnym podnikom, ktorý vykonáva svoju podnikateľskú činnosť samostatne na základe hospodárenia na vlastný účet a na základe zmluvy o financovaní a zmluvy o podmienkach ručenia mal síce povinnosť uskutočniť verejnú súťaž, ale iba vo vzťahu k výstavbe a rekonštrukcii tých kompresorových staníc, ktoré boli v zmluve definované.

Súd prvého stupňa nezistil, že by zmluva bola v rozpore s dobrými mravmi, pretože nemožno považovať dohodnutú lehotu záväzku na 5 rokov, dohodnutú zmluvnú pokutu a iné podmienky zmluvy za porušenie dobrých mravov.

Zmluva tiež nemá náležitosti zmluvy o budúcej zmluve, pretože nespĺňa základnú náležitosť takejto zmluvy, a to záväzok uzavrieť v určenej dobe budúcu zmluvu. Postúpenie uvedenej pohľadávky zmluvou uzavretou dňa 24. 04. 2002 je platné, pretože túto nepochybne uzavrel správca konkurznej podstaty spoločnosti N. s. r. o., a v prílohe tejto zmluvy sú pohľadávky identifikované osobou dlžníka a uvedením čísla faktúr, ktorými bola zmluvná pokuta vyúčtovaná.

Dohoda o urovnání zo dňa 20. 4. 2000, ktorou sporové strany upravili všetky majetkové práva a nahradili ich záväzkom žalovaného na zaplatenie 10 000 Sk, táto dohoda je v rozpore s ust. § 4b ods. 1 písm. a/ a § 9c zák. č. 328/1991 Zb., podľa ktorého je na uzavretie takejto dohody potrebný súhlas predbežného správcu konkurznej podstaty, ktorý nebol daný.

Rovnako súd prvého stupňa dospel k záveru, že námietka premlčania nároku žalobcu vznesená v konaní žalovaným nie je dôvodná a žaloba bola podaná včas.

Súd prvého stupňa nevyužil moderačné právo a nevyhovel tak návrhu žalovaného na zníženie zmluvnej pokuty, pretože dojednaním zmluvnej pokuty účastníci naplnili zásadu zmluvnej voľnosti a vzhľadom na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti je výška dohodnutej zmluvnej pokuty primeraná.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p. s poukazom na pomer úspechu a neúspechu žalobcu v konaní.

Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie a žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov celého konania.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutých častiach podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a prejednal vec v zmysle ust. § 214 ods. 1 O. s. p.

Žalovaný v konaní i v odvolaní namietal nedostatok aktívnej legitímácie z dôvodu neplatnosti postúpenia pohľadávok, táto námietka však neobstojí. Odvolací súd mal z predložených listinných dôkazov za preukázané, že predmetná pohľadávka úpadcu N. s. r. o. bola so súhlasom konkurzného súdu vyjadrenom v opatrení zo dňa 23. 04. 2002 postúpená správkyňou konkurznej podstaty spoločnosti P. M., a. s. so sídlom v K., ktorá ju postúpila spoločnosti L. so sídlom v L., a táto následne dnešnému žalobcovi. Tým je daná aktívna legitímácia žalobcu v predmetnom konaní. (č. l. 40, 95).

Žalovaný tiež namietal v konaní pred súdom prvého stupňa i v odvolacom konaní neplatnosť zmluvy zo dňa 17. 09. 1998 č. 98/168 pre jej uzavretie v rozpore so zákonom č. 263/1993 Z. z. o verejnom obstarávaní. Odvolací súd dospel k záveru, že k porušeniu tohto zákona nedošlo. Vychádzal pri tom z ust. § 2 ods. 2 písm. b/ tohto zákona, ako aj z § 8 zák. č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, a dospel k záveru, že žalovaný, vtedy ešte štátny podnik, nebol obstarávateľom, a teda nebol povinný vyhlásiť verejnú súťaž na predmet zmluvy.

Odvolací súd pri posudzovaní námietky žalovaného týkajúcej sa neurčitosti podstatných náležitostí zmluvy vychádzal z ust. § 37 a § 544 OZ a ust. § 269 OBZ. Pre vznik innominátnej zmluvy zákon predpokladá dostatočné určenie predmetu záväzkov a zvyrazňuje potrebu určitosti zmluvy. Ak teda účastníci neurčia dostatočne predmet svojich záväzkov, nepripúšťa ustanovenie § 269 ods. 2 OBZ vznik zmluvy na rozdiel od ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý takúto zmluvu postihuje jej neplatnosťou. Právny úkon je neurčitý, aj keď je zrozumiteľne vyjadrený, ale jeho obsah je nejasný, a tento nedostatok nie je možné odstrániť ani prostredníctvom výkladu v zmysle ust. § 266 OBZ.

Podľa názoru odvolacieho súdu, článok 3 zmluvy č. 98/168 je v predmete zmluvy neurčitý, pretože jednoznačne nedefinuje obsah záväzkov zmluvných strán. Neobstojí tvrdenie žalobcu, že vzhľadom na dlhodobú spoluprácu účastníkov zmluvy bol im takto definovaný predmet záväzku známy. Určitosť sa vyžaduje aj vo vzťahu k tretím osobám a pre tieto je rozhodne neurčitý. Neurčitosť spočíva v nejasnosti a nezrozumiteľnosti formulácie čl. 3 zmluvy: „s pridanou hodnotou v objeme 150 miliónov ročne vlastných výkonov“. Z tejto formulácie nie je zrejmé, aká je výška vlastných výkonov a koľko činí DPH, teda, čo je DPH, aj s poukazom na to, že výška DPH sa v priebehu 5 rokov, na ktoré bola zmluva uzavretá, menila.

Pre túto nejasnosť a neurčitosť predmetu zmluvy je nejasný a neurčitý aj článok 5 zmluvy týkajúci sa zmluvnej pokuty, pretože nie je zrejmé, čo je základom pre výpočet zmluvnej pokuty .

Inštitút zmluvnej pokuty je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov na splnenie konkrétneho záväzku zmluvnej strany. Ide o záväzok akcesorický spojený existenciou hlavného záväzku.

Odvolačí súd je toho názoru, že zmluva podľa § 269 ods. 2 OBZ nevznikla, neexistuje teda hlavný záväzok, ktorý má byť zmluvnou pokutou zabezpečený, a preto nemôže existovať ani záväzok akcesorický o zmluvnej pokute.

Čo sa týka dohody o urovnaní, je táto dohoda zo zákona neplatná pre absenciu súhlasu správkyne konkurznej podstaty. K uzavretiu tejto dohody došlo v čase, keď uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 06. 08. 1999 o vyhlásení konkurzu a zbavení funkcie predbežného správcu JUDr. R. a jej ustanovenia do funkcie správcu podstaty bolo zrušené uznesením NS SR zo dňa 22. 10. 1999, ďalšie uznesenie o vyhlásení konkurzu bolo vydané dňa 28. 04. 2000. V tomto období bola JUDr. R. stále predbežnou správkyňou konkurznej podstaty úpadcu a podľa ust. § 9c zákona konkurze a vyrovnaní (ďalej ZKV) mohol dlžník – úpadca nakladať s majetkom len s jej súhlasom, inak je jeho úkon neplatný. Uzavretie tejto dohody o urovnaní nie je možné považovať, vzhľadom na výšku záväzkov, za výkon bežnej obchodnej činnosti podľa ust. § 4b ods. 1 písm. b/ ZKV.

Odvolačí súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkových zistení vykonaných súdom prvého stupňa, ktorých úplnosť a správnosť nebola spochybnená. Zopakoval v nevyhnutnom rozsahu dokazovanie vykonané pred súdom prvého stupňa, dokazovanie aj doplnil a rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil podľa ust. § 220 O. s. p., a žalobu zamietol.

O trovách prvostupňového i odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. 224 ods. 2 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku podal žalobca dovolanie. Navrhuje, aby dovolací súd podľa ust. § 242 ods. 1 O. s. p. preskúmal napadnuté rozhodnutie a podľa ust. 243b ods. 2 O. s. p. napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd vyslovil nejasnosť a nezrozumiteľnosť formulácie článku 3. predmetnej zmluvy, pri posudzovaní skutkovej určítosti a dôsledku toho vyslovený jeho právny názor o neplatnosti zmluvy je nesprávny.

Odvolací súd v odôvodnení uvádza, že nie je zrejmé, aká bola výška vlastných výkonov a koľko činí DPH, čo teda je plnenie a čo je DPH. Tento názor je nesprávny, došlo tu k zámene dvoch úplne obsahovo odlišných pojmov a to: „pridaná hodnota“ a „daňou z pridanej hodnoty“ (DPH). Ďalej konštatuje, že nebolo zrejmé, koľko činí DPH a čo je plnenie, čo považuje za sporné aj s poukazom na to, že výška DPH sa v priebehu 5 rokov, na ktoré bola zmluva uzavretá, menila. V odôvodnení rozsudku nie je k týmto skutkovým hodnoteniam nič viac uvedené. V tejto časti považuje rozhodnutie odvolacieho súdu za nepreskúmateľné a za nepresvedčivé, lebo podľa ust. § 157 ods.2 O. s. p. bolo povinnosťou odvolacieho súdu jasne a výstižne vysvetliť, prečo a v akej súvislosti vyslovuje pochybnosti vo vzťahu k DPH a k zostávajúcemu plneniu, a prečo si myslí, že DPH je súčasťou ním uvažovanej formulácie ako nejasnej. Tento nedostatok primeraného odôvodnenia považuje za takú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Následne to malo za následok aj nesprávne právne posúdenie veci. Odvolací súd nesprávne skutkovo vymedzil problém, nesprávne ho hodnotil, posúdil, čo vyústilo aj do zlého právneho posúdenia.

Pojem „pridaná hodnota“ je ekonomická kategória, ktorá má svoj presne vymedzený a určený obsah. V praxi sa používa ako meradlo výkonnosti podniku a možno ho použiť na stanovenie hodnoty podniku alebo stanovenie produkcie, výroby alebo služby. Komplexne treba uviesť, že pridanou hodnotou je vo všeobecnosti rozdiel medzi predajnou cenou produktu podniku a cenou nakúpených komponentov a služieb. Je to hodnota produkcie, ktorú podnik pridal vlastným spracovaním. V súvislosti s posudzovanou zmluvou sa využíva aspekt tohto pojmu definujúci a zahŕňajúci konkrétnu produkciu, ktorú účastník zmluvy pridal vlastným spracovaním. Pojem „pridaná hodnota“ bol určený v posudzovanej zmluve ako jeden zo znakov objemového ukazovateľa potrebného na kvantifikáciu ocenených výkonov, ktoré sa týkali zabezpečenia prípravných a realizačných prác v investičnej, poradenskej a konzultačnej činnosti. Z tohto pohľadu ide o vyjadrenie presné a určité, v ekonómii majúce svoj určený obsah. Pojem „pridaná hodnota“ nemá nič spoločné s pojmom „daň z pridanej hodnoty“ (DPH).

Pojem „vlastné výkony“ zahrňuje objemový ukazovateľ výroby alebo služieb podniku za všetky svoje činnosti, čiže upresňuje pojem „pridaná hodnota“, ide o taký objemový ukazovateľ, ktorý vzniká vlastnou produkciou podniku, bez akýchkoľvek subdodávok tretích osôb.

Predmetom zmluvy č. 98/168 (č.l. 3) bolo zadávanie prípravných a realizačných prác v investičnej činnosti, ktoré mali byť vykonávané N. spol. s r. o., teda produkciou, ktorú tento podnik „vytvorí vlastným výkonom“ (pridá vlastným spracovaním) v objeme 150 miliónov ročne. Hodnota 150 miliónov Sk ročne bolo kritérium zabezpečenia takého objemu prác formou vlastných výkonov, ktoré strany pri uzatváraní zmluvy predpokladali. Faktom je to, že tento objem ani v roku 1998 pri alikvotnej časti, ani v roku 1999 v celej časti kontrahovaný nebol, a preto bolo dôvodné uplatniť na tento postup sankčný mechanizmus.

Daň z pridanej hodnoty – DPH, s celou touto problematikou nesúvisí, v zmluve sa vôbec nespomína, a pokiaľ ide o otázku, či by sa z konkrétnych prípravných a realizačných prác investičnej, poradenskej a konzultačnej činnosti platila DPH a v akej výške, tak by to vždy súviselo s ich fakturovaním v konkrétnom období v závislosti od tej výšky DPH, ktorá v tom ktorom období vyplývala zo zákona o DPH.

Na základe omylu v skutkovom posudzovaní vymedzenia článku 3. odvolacím súdom došlo následne k vade v právnom posudzovaní nároku, ktorý sa javí byť určitý, zrozumiteľný a aplikovateľný pri posudzovaní tých otázok, či zmluva č. 98/16S zo dňa 17. 09. 1998 upravovala vzťahy medzi žalovaným právnym predchodcom žalobcu takým spôsobom, aby podľa nej bolo možné postupovať. Ak áno, potom je potrebné z tejto zmluvy vychádzať, a ak k naplneniu predmetu zmluvy nedošlo vinou žalovaného, potrebné aplikovať ustanovenie o zmluvnej pokute tak, aby došlo k dôvodnému postihu za neplnenie záväzku.

Žalobca považuje napadnuté rozhodnutie za nesprávne a domáha sa rozhodnutia, ako je uvedené v petite tohto dovolania.

Žalovaný podal vyjadrenie k dovolaniu žalobcu. Rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za vecne správne. Odôvodnenie rozsudku je jasné a výstižné. Je presvedčený, že rozsudok vo svojej časti, týkajúcej sa neurčitosti článkov 3 a 5 zmluvy, nespočíva

na nesprávnom právnom posúdení veci. Navrhuje preto dovolanie zamietnuť v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný (§ 238 ods. 1 O. s. p.), prejednal bez nariadenia pojednávania napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu, ako ho zistil súd prvého stupňa. Svoje zmeňujúce rozhodnutie odôvodnil tým, že súd nesprávne právne posúdil vec, keď vyslovil právny záver, že medzi účastníkmi konania vznikla zmluva podľa § 269 ods. 2 OBZ.

Podľa názoru odvolacieho súdu, článok 3 zmluvy č. 98/168 je v predmete zmluvy neurčitý, pretože nedefinuje obsah záväzkov zmluvných strán. Táto neurčitosť podľa odvolacieho súdu spočíva v nejasnosti a nezrozumiteľnosti formulácie článku 3 zmluvy, a to v znení: „s pridanou hodnotou v objeme 150 miliónov ročne vlastných výkonov“. Z tejto formulácie nie je zrejmé, aká je výška vlastných výkonov a koľko činí DPH, a teda, čo je plnenie a čo je DPH, aj s poukazom na to, že výška DPH sa v priebehu piatich rokov, na ktoré bola zmluva uzavretá, menila.

Medzi sporovými stranami, resp. ich právnymi predchodcami, a to N. s. r. o., P. a S. š. p., Bratislava bola uzavretá zmluva o zabezpečení prípravných a realizačných prác v investičnej, poradenskej a konzultačnej činnosti číslo 98/168 zo dňa 19. 08. 1998. Jednalo sa o innominátnu zmluvu v zmysle § 269 ods. 2 OBZ. Predmetom zmluvy boli prípravné a realizačné práce investičného charakteru na stavbách, ktoré zabezpečuje žalovaný, a to doma i v zahraničí, s pridanou hodnotou v objeme 150 mil. Sk ročne (vlastných výkonov) po dobu piatich rokov, počnúc rokom 1998 v alikvotnom objeme (článok 3 zmluvy).

Zároveň v článku 5 zmluvy si sporové strany dohodli postup v prípade nezabezpečenia požadovaného ročného objemu prác v prospech N. s. r. o.,

tým spôsobom, že žalovaný je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 30 % dohodnutej ceny ročného objemu prác, za každý rok samostatne, vrátane aj za rok 1998.

Prejav vôle a úmysel oboch konajúcich strán bol vyjadrený jednoznačným spôsobom, a to pristúpiť k spolupráci pri zabezpečení prípravných a realizačných prác v investičnej, poradenskej a konzultačnej činnosti. Za týmto účelom bola založená obchodná spoločnosť N. spol. s r. o., P..

Obidve sporové strany zabezpečovali a vykonávali podnikateľskú činnosť v plynárenskom priemysle. V čase uzavretia zmluvy právny predchodca žalobcu mal v predmete činnosti aj projektovú činnosť v investičnej výstavbe, vypracovanie štúdií, poradenskú, konzultačnú a expertíznu činnosť (výpis obchodného registra OS Prešov, Č.) a žalovaný bol v rozhodnom období 30 %-ným spoločníkom v spoločnosti N. spol. s r. o., P.. Zmluva bola dohodnutá na dobu určitú, a to na dobu piatich rokov, počnúc rokom 1998. Predmet sporu je dostatočne určitý, jasný a zrozumiteľný a sporové strany podpisom predmetnej zmluvy prejavili jednoznačne vôľu byť touto zmluvou viazaní (§ 37 OZ).

Zo znenia článku 3 vyplýva, že cena plnenia, t. j., ročný objem prác bol dohodnutý vo finančnom objeme 150 mil. Sk ročne.

Zmluvná pokuta je jedným z právnych prostriedkov slúžiacim na zabezpečenie zmluvnej povinnosti. Právna úprava obsiahnutá v ustanovení § 544 a § 545 Občianskeho zákonníka vyžaduje pre platné dojednanie zmluvnej pokuty, okrem písomnej formy, vymedzenie zmluvnej povinnosti, ktorá má byť takto zabezpečená a jednoznačnú dohodu o výške zmluvnej pokuty, resp. spôsobu jej určenia.

Zmluvná pokuta bola viazaná na splnenie povinností obsiahnutých v článku 3 zmluvy. V prípade, že S. š. p. nezabezpečí záväzok zadávať prípravné a realizačné práce v zmysle čl. 3 zmluvy, je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 30 % z dohodnutej ceny ročného objemu prác za každý rok samostatne. Výška zmluvnej pokuty, resp. jej spôsob určenia bol v spornom prípade dostatočne určitý a jasný. Účastníci zmluvy dostatočne určili predmet svojich záväzkov (§ 269 ods. 2 OBZ).

Odvolačný súd sa nesprávne stotožnil s pojmom „pridaná hodnota“, a „daň z pridanej hodnoty“ (DPH), ako aj nesprávne formuluje, resp. cituje článok 3 zmluvy. Pridaná hodnota znamená vlastnú produkciu podniku – vlastné výkony bez súčinnosti iných podnikateľských subjektov. To znamená, že právny predchodca žalobcu sa zaviazal v prípade zadania zmluvných prípravných prác zo strany žalovaného, zrealizovať ich formou vlastných výkonov vo finančnom objeme 150 mil. Sk ročne, čo medzi sporovými stranami nebolo spochybnené. Daň z pridanej hodnoty je daň, základom ktorej je každá odplata za zdaniteľné plnenie upravené zákonom o dani z pridanej hodnoty, ktorej podliehajú tak právnické, ako aj fyzické osoby. Zdaniteľnou osobou je každá osoba, ktorá vykonáva nezávisle akúkoľvek ekonomickú činnosť, bez ohľadu na účel alebo výsledky tejto činnosti. Pokiaľ sa výška DPH v priebehu piatich rokov, na ktoré bola zmluva uzavretá, menila, nemá to vplyv na platnosť zmluvy, ale na výšku uplatnenej pohľadávky vyúčtovanej v konkrétnom rozhodnom období, kde zákon o DPH presne stanovuje jej výšku.

Odvolačný súd nesprávne právne posúdil vec, keď vyslovil neplatnosť právneho úkonu z dôvodu neurčitosti podstatných náležitostí predmetu zmluvy a žalobu zamietol ako nedôvodnú. V dôsledku toho sa náležite nevysporiadal s ďalšími námietkami a dôvodmi odvolateľa ohľadne výšky uplatnenej pohľadávky – zmluvnej pokuty, ako aj dôvodmi oprávnenosti uplatneného úroku z omeškania so splnením s peňažného záväzku. Rozsah dôvodov odvolania môže odvolateľ rozšíriť aj v rámci odvolacieho konania, avšak najneskoršie do uplynutia lehoty na podanie odvolania s poukazom na § 205 ods. 3 O. s. p.

Dovolačný súd sa stotožnil s vysloveným právnym názorom prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu ohľadne danosti aktívnej legitímácie na strane žalobcu (č. l. 32, 40, 95), rovnako aj s otázkou, že v spornom prípade nebola predmetná zmluva uzavretá v rozpore so zákonom č. 263/93 Z. z. o verejnom obstarávaní tovarov, služieb a verejných prác v znení zák. č. 120/96 Z. z. a zák. č. 81/94 Z. z. Žalovaný nepreukázal, že mal postavenie obstarávateľa v čase uzavretia zmluvy podľa § 2 ods. b/ a d/ cit. zákona, to znamená, že mu boli poskytnuté na predmet obstarávania prostriedky zo štátneho rozpočtu, resp. zo štátneho fondu.

Odvolací súd sa taktiež náležite vysporiadal s otázkou neplatnosti dohody o urovnaní zo dňa 20. 04. 2000 z dôvodu absencie súhlasu správkyne konkurznej podstaty s poukazom na § 9c a § 4b ods. 1 písm. a/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní.

Vzhľadom na uvedené, dospel dovolací súd k záveru, že odvolací súd neposúdil vec právne správne, keď žalobu zamietol z dôvodu neplatnosti právneho úkonu, a preto rozhodnutie podľa § 243b ods. 1 a 2 O. s .p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. decembra 2008

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.